

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж2-По1 140/21
24.9.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Зорана Савића, председника већа, Душка Миленковића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окр. АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби бранилаца окривљеног АА, адв. Владимира Ђукановића, адв. Зоре Добричанин Никодиновић и адв. Александре Златић, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.38/20 – Кв.По1.бр.413/21 од 07.09.2021. године, у седници већа одржаној дана **24.9.2021. године**, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ жалбе бранилаца окривљеног АА, адв. Владимира Ђукановића, адв. Зоре Добричанин Никодиновић и адв. Александре Златић, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.38/20 – Кв.По1.бр.413/21 од 07.09.2021. године,

окривљеном АА, ЈМБГ ..., од оца и мајке ..., девојачко ..., рођен године у ...ј, са пребивалиштем у ..., ул. ... бр. ..., држављанина ... и ..., са осталим личним подацима као у спису

притвор који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кпп-По1 бр.44/19 од 16.11.2019. године, а који му се рачуна од 14.11.2019. године, када је лишен слободе,

на основу одредбе члана 189 став 1 ЗКП и члана 209 став 1 у вези са чланом 208 и 190 став 1 у вези са чланом 188 тачка 6 ЗКП

ЗАМЕЊУЈЕ МЕРОМ ЗАБРАНЕ НАПУШТАЊА СТАНА

те се окривљеном АА ЗАБРАЊУЈЕ да без одобрења суда напусти стан у којем борави у ..., у ул. ... бр. ..., стан бр. ...

На основу одредбе члана 190 ЗКП у вези са чланом 188 тачка 6 ЗКП **НАЛАЖЕ СЕ** да се према окривљеном АА коме је одређена мера забране напуштања стана примени електронски надзор ради контролисања поштовања ограничења, при чему ће се уређај за лоцирање, одашилчач ставити на зглоб руке или ноге окривљеног, односно на други начин причврстити од стране стручног лица који ће при том окривљеном дати детаљно упутство о начину рада уређаја.

Окривљени АА може без одобрења суда напустити стан у којем борави, само ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лица са којима живи у стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи, или имовину већег обима, с тим што је дужан да о напуштању стана, разлогу и месту на којем се тренутно налази, без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција.

Стручно лице рукује уређајем којим се даљински прати кретање окривљеног и његов положај у простору – пријемником, а електронски надзор обавља орган државне управе надлежан за извршење кривичних санкција.

Упозорава се окривљени АА да се против њега може одредити притвор ако прекрши изречену забрану.

Мера забране напуштања стана може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим да по овом решењу може трајати најдуже 3 месеца.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кшп-По1 бр.44/19 од 16.11.2019. године, а који притвор му се рачуна од 14.11.2019. године, када је лишен слободе, на основу одредбе члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП продужен је притвор који му по овом решењу може трајати најдуже 60 (шездесет) дана.

Против означеног решења жалбу су изјавили:

-браниоци окривљеног АА, адв. Владимир Ђукановић, адв. Зора Добричанин Никодиновић и адв. Александра Златић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење тако што ће окривљеном АА укинути притвор и истог пустити да се брани са слободе или да му одреди меру забране напуштања стана из члана 208 ЗКП која ће се спроводити на адреси - у ..., у ул.

... бр. ..., стан бр. ..., или пак да решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, заједно са побијаним решењем које је испитао у смислу одредбе члана 467 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба је основана.

Наиме, првостепеним решењем окривљеном АА продужен је притвор по законском основу из члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП са образложењем да из списка произлази постојање оправдане сумње да је окривљени АА организовао организовану криминалну групу чији су чланови постали окривљени АА1 (који се налази у бекству), АА2, АА3, АА4, АА5, А6, АА7, АА8 и АА9 а која група је почев од 14.05.2016. године па до 14.11.2019. године, неовлашћено производила и ради продаје држала супстанце које су проглашене за опојну дрогу – канабис са масеним уделом ТХЦ (тетрахидроканабинол) већем од 0,3% ради прибављања финансијске користи, при чему су окривљени предузели већи број инкриминисаних радњи ради вршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика. Осим тога у побијаном решењу се наводи да је приликом претресања објекта у склопу Привредног друштва “Јовањица” д.о.о., од стране овлашћених радника МУП пронађена велика количина опојне дроге и то укупно 60.077 стабљика биљке опојне дроге канабис, велика количина исечене биљне материја у сувом стању за коју је утврђено да представља опојну дрогу канабис и то 726.329,44 грама, тако да укупна количина осушене опојне дроге канабис која је пронађена износи 1.673.310,44 грама. Даље се у побијаном решењу наводи да је претресањем помоћних и подрумских просторија Привредног друштва “Јовањица” д.о.о. пронађена и већа количина опреме и апарата који су коришћени за узгој, наводњавање, одржавање адекватне температуре, сушење, паковање и вакумирање опојне дроге канабис, те да овако велика количина пронађене опојне дроге марихуане, као и бројни уређаји, апарати и машине који су ту затечени указују на спремност, организованост и техничку опремљеност ове организоване криминалне групе да узгаја, односно производи, а потом и мери, пакује и складишти већу количину опојне дроге канабис, односно да континуирано, у дужем временском периоду предузима бројне радње извршења кривичног дела за које се окривљени терети, а све у складу са планом деловања ове организоване криминалне групе и тачно одређеним улогама, које је свако од окривљених имао. При томе је првостепени суд имао у виду да је криминално деловање ове организоване криминалне групе спречено акцијом полиције и хапшењем окривљених. Поред наведеног, првостепени суд је ценио и околности које се тичу начина и размера деловања ове организоване криминалне групе, које превазилазе уобичајени обим и принцип предузимања ради извршења сличних кривичних дела, а што се огледа управо у постојању оправдане сумње да је на имању Привредног друштва “Јовањица” д.о.о., које је регистровано за органску пољопривредну производњу пронађена велика количина биљака опојне дроге канабис са масеним уделом ТХЦ већим од 0,3% и то преко 60.000 комада биљака као и сечене биљне материје у свежем стању укупне нето масе након сушења у количини од преко 22 килограма, док се сува биљна материја за коју је утврђено да представља опојну дрогу

канабис налазила у више подрумских просторија и у магацинима и у оквиру наведеног привредног друштва у количини већој од 726 килограма као и у помоћном објекту ресторана “Јовањица” где је опојна дрога одузета од окривљеног АА4 и у шути поред породичне куће окривљеног АА5. Надаље је првостепени суд, узимајући у обзир чињенични опис криминалних активности за које се терете окривљени у овом кривичном поступку, оценио да радње за које постоји оправдана сумња да су предузимали припадници ове организоване криминалне групе, извршавајући налоге организатора АА, самим својим квантитетом и квалитетом превазилазе радње које се уобичајено предузимају приликом вршења сличних кривичних дела, те да би уколико би се окривљени нашао на слободи, у кратком временском периоду могао поновити кривично дело и на сличан начин поново организовати производњу опојне дроге канабис, а на шта указује искуство које је окривљени АА стекао у претходном периоду који је, према наводима оптужног акта, дужи од 3 године, у коме је на пољопривредном добру “Јовањица” гајена опојна дрога канабис, уз коришћење савремене опреме и у великим размерама. Поред наведеног, првостепени суд је ценио чињеницу да постоји оправдана сумња да је управо окривљени АА организатор ове организоване криминалне групе, да је осмислио план деловања и конкретан начин рада, додељујући појединачне улоге другим припадницима и издајући наређења у вези датих задатака припадницима организоване криминалне групе, при чему је истовремено радио на проширивању и опремању производних капацитета Привредног друштва “Јовањица”, чији је сувласник и одговорно лице, а све у циљу развоја посла базираног на узгајању опојне дроге канабис, док су друге биљне врсте гајене у знатно мањој количини.

По оцени првостепеног суда улога окривљеног АА као организатора ове организоване криминалне групе, који је према наводима оптужнице издавао директна упутства осталим припадницима и стварао услове за реализацију конкретних задатака које је издавао, као и упорност коју је испољио координирајући и усмеравајући деловање целе групе у дужем временском периоду, указује на реалну опасност да ће окривљени АА у кратком временском периоду, уколико се нађе на слободи поновити кривично дело, што представља разлоге прописане одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП због којих је окривљеном и даље неопходно продужити притвор.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду изнети закључак првостепеног суда не може се прихватити, због чега је овај суд одлучио као у изреци решења из следећих разлога.

Наиме, одредбом члана 189 ЗКП прописани су општи услови за одређивање мере за обезбеђење присуства окривљеног за несметано вођење кривичног поступка, а у ставу 1 је прописано да ће приликом одређивања тих мера орган поступка водити рачуна да се не примењује тежа мера, ако се иста сврха може постићи блажом мером.

Одредбом члана 210 ЗКП прописано је да се притвор може одредити само под условима предвиђеним у закону, само ако се иста сврха не може остварити другом мером (став 1), те је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку, као и органа који им пружају правну помоћ да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време и да поступају са нарочитом хитношћу ако се окривљени налази у притвору (став 2), те да у току целог поступка притвор укине, чим престану разлози на основу којих је био одређен (став 3).

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, разлози које је дао првостепени суд нису довољни и оправдани разлози за даље задржавање окривљеног у притвору, као нужној и неопходној мери у циљу несметаног вођења кривичног поступка, због чега је овај суд уважавањем жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката адв. Владимир Ђукановић, адв. Зора Добричанин Никодиновић и адв. Александра Златић, притвор заменио мером забране напуштања стана, уз примену електронског надзора. Ово стога, јер се ради о чињеницама и околностима које су биле предмет оцене и основ за одређивање притвора према окривљеном, а након тога и за продужење притвора током поступка, при чему се ради о чињеницама и околностима које су изгубиле на значају и тежини, а разлози које првостепени суд узима приликом продужења притвора окривљеном, иако су били оправдани у време покретања истраге, немају значај и снагу коју су имали на почетку вођења предметног кривичног поступка и не могу бити основ за даљу примену најтеже мере обезбеђења присуства окривљеног. Ово посебно, када се има у виду дужина времена које је окривљени провео у притвору, тачније да се окривљени у притвору налази од 14.11.2019. године, дакле скоро 2 године, да је Пољопривредно имање “Јовањица” већ пуне 2 године под контролом Полицијске управе за Град Београд, те да нико не може истом да приступи без одобрења полиције, а ради се о имању које је означено као место извршења кривичних дела, да окривљени раније није осуђиван, да су предмети кривичног дела уз потврду одузети.

С обзиром на све наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао да су у конкретном случају испуњени услови да се мера притвора замени блажом мером.

Одредбом члана 208 ЗКП прописано је да суд у случају када постоје околности које указују да би окривљени могао побећи или ако постоје околности предвиђене одредбом члана 211 став 1 тачка 1, 3 и 4 ЗКП може забранити окривљеном да без одобрења суда напусти стан у коме борави, одредити услове под којима ће боравити у стану, као што су забрана окривљеном да користи телефон и интернет, или да прима друга лица у стан.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да се окривљени АА налази у притвору по законском основу из члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење нашао да према окривљеном има места примени блаже мере из члана 208 ЗКП – забране напуштања стана са адресе у ..., ул. ... бр. ..., стан бр. ...

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је сходно одредби члана 190 став 1 ЗКП наложио да се према окривљеном мера забране напуштања стана **примени уз електронски надзор** ради контролисања поштовања ограничења која су им одређена, тако што ће се уређај за лоцирање – одашиљач од стране стручног лица причврстити на зглоб руке или ноге окривљеном, односно на други начин, а то лице ће окривљеном дати детаљно упутство о начину рада уређаја. Стручно лице рукује уређајем којим ће се даљински пратити кретање окривљеног, њихов положај у простору – пријемник, а електронски надзор ће обављати орган државне управе надлежан за извршење кривичних санкција или други државни орган одређен законом.

На основу одредбе члана 209 став 3 ЗКП окривљени је упозорен, да се против њега може одредити притвор ако прекрши изречену забрану, с тим што окривљени може без одобрења да напусте стан у коме борави, ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лица са којима живи у стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи или имовине већег обима, с тим што је дужан да о напуштању стана, разлогу и месту на коме се налазе, без одлагања обавести повереника из органа управе, надлежног за изрицање кривичних санкција.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је на основу одредбе члана 209 став 4 ЗКП одредио да ће се према окривљеном мера забране напуштања стана примењивати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе, с тим што је суд дужан да свака три месеца испита да ли је трајање мере и даље оправдано.

Сходно наведеном, а на основу члана 467 став 4 ЗКП у вези са чланом 208, 209 став 3 и 4 ЗКП, као и чланом 189 став 1 и 3 ЗКП, те чланом 190 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одлучио је као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић